

mærksom paa, at her i Salen er det for Resten allerede sagt, at det ledende Princip for dette Forslag er Valggeomtri, at det er en udstrakt Valggeomtri, der ligger til Grund derfor. Det, man vil med dette Forslag, sagde forleden det ærede Medlem for Køge (Alberti), er, at Flertallet vil sikre sig atter at blive Flertal ved det forestaaende Valg, at det vil vende tilbage til Tinget som Flertal, og Folk uden for Salen tale livlig om det samme, ere i det hele og store tilbøjelige til at hylde den samme Opfattelse. Rigtigheden af denne Opfattelse bestrækes ogsaa væsentlig ved, at adskillige af Regeringspartiets Organer aldeles aabent og usforbeholdent have udtalt, at det er Formaålet med Forslaget, at man vil sikre Forliget et Flertal ogsaa ved det kommende Valg. Nu vil jeg gerne tro, at det just ikke er Planen, naar jeg bare kan tro det. Men det forekommer mig, at det ærede Flertal vilde handle klogt ved nu mellem 2den og 3dje Behandling at tage Hensyn til de Bemærkninger, jeg har fremsat, søge at rette de værste Fejl i Flertalsforslaget, saaledes som det nu foreligger, og i det hele udbiste det Præg af Forslaget, der vækker Mistanke om, at det virkelig er Formålet med det, at man derved vil tilfredsstille sit Partis Interesse. En saadan Mistanke skulde Flertallet gøre til Skamme eller fjerne ved Ændringer ved 3dje Behandling.

Det andet Ændringsforslag, hvorom jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, er det, som Mindretallet i Udvalget har stillet. Man vil jo have set, at det egentlig er et ret gennemgribende Ændringsforslag. Det gaar ud paa, at § 1 af Regeringsforslaget skal forandres, og at § 3 skal falde bort; kun § 2 bliver tilbage. Bort Forslag er Folketingets gamle Forslag og altsaa godkendt i denne Sal. Det gaar ud paa, at der skal oprettes 137 Kredse, og at de skulle fordeles paa den Maade, som Folketinget i alt Fald een Gang gennem sin Afstemning har betegnet som en rigtig og retfærdig Fordeling. Bort Forslag bethder altsaa, at Grundlovens Regel i § 32 med Hensyn til Fordelingen af Valgkredse vil blive gennemført, og derigennem bethder det, at den almindelige Valgret faar, hvad der kan tilkomme den, og at der i det hele ydes Willighed og Retfærdighed til alle Sider. Jeg maa derfor, saa varmt som jeg kan, anbefale det høje Ting at stemme for dette Forslag. Man kan indvende imod det, det blev blandt andet indvendt af den højtærede Indenrigsminister i Gaar, at det ikke er muligt at gennemføre dette Forslag for Dje-

blikket, og en af de Grunde, som den højtærede Minister fremkom med, var da ogsaa den, at Landstinget ikke vilde vedtage det, at Landstinget var bestemt imod dette Forslag. Dette Argument bliver egentlig ret ofte anvendt her i Salen fra den højtærede Regerings Side og ligeledes fra Regeringsflertallets Side. Det lyder saa ofte i denne Sal, naar vi have et Forslag til Behandling, at det nytter ikke at gøre Forsøg paa at gennemføre det, for Landstinget vil ikke gaa med, og saa skal det være nok for Folketinget. Det forekommer mig virkelig, at man skulde betænke sig paa at bruge dette Argument, thi det er i Virkeligheden en Haan mod Folketinget. Hvis Folketinget ikke kan komme saa vidt, at det vil have en selvstændig Opfattelse af de forskellige Lovgivningspørgsmaal ganske uanfet, hvad Mening i øvrigt Landstinget kan have, hvis det i det hele ikke vil indtage det Standpunkt, gør det sig egentlig selv ganske unyttigt og overflødigt; thi naar kun Landstingets Vilje skal gælde alligevel, saa er det egentlig allerbedst at suspendere Folketinget. Saa komme vi under alle Omstændigheder til at leve i Sandheden. For vi gaa jo da i den Forestilling, at vi have et Folketing, som bethder noget, men naar det alligevel ikke bethder noget, naar det kommer til Stykket, saa vilde det maaste være mere moralsk sundt, om vi vare det kvit. Jeg vil saa gerne tro, at Udfigterne til at gennemføre Folketingets gamle Forslag om de 137 Kredse ikke ere gode, men det, der har gjort Udfigterne mørke for Djeblirket, det er den Svingning, der er foregaaet i denne Sag med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og hans Venner. Hvis Folketinget var vedblevet at indtage sit gamle Standpunkt til denne Sag, saa vilde det ganske utvivlsomt inden ret lang Tid, have opnaaet en tilfredsstillende Fordeling af Landets Valgkredse. Det er uden for al Tvivl. Men den Omstændighed, som sagt, at en Del af den tidligere Opposition gaar sammen med det gamle Højre i denne Sag, som i saa mange andre for Resten, har bevirket, at Landstinget selvfølgelig ikke nu gerne gaar med til at gennemføre Forslaget om de 137 Kredse. Man har tidligere været ganske paa det rene med, at det kun var modstræbende, at Landstinget og den forrige Regering overhovedet gif ind paa Tanken om de mange Valgkredse; men de mente, de kunde ikke andet, de indsaa, at Oppositionen havde Ret; naar den henviste til § 32, og under Henviisning til denne Paragraf hævdede som Ret: vi maa have 1 Repræsentant for hver 16,000 Indbyggere. Man indsaa,